

Mare Azzurro

[\(egy Színeire\)](#)

Ahogy összeborul tenger és ég,
hófehér habok haragos ibolyán,
egybefoly sokféle szertelen szín, s lám:
mind mily meglepően, mily bizonyosan kék...

Ahogy gyors mohón beszippan e kép
téphetetlen szálból hálót dobva rám,
hogy hánykódom hajótörött ostobán,
eszelős, ismételve: *ó, milyen szép...!*

Oly ostobán, mohón és meglepően...
Oly hirtelen, haragosan, csöndesen...
Oly téphetetlen, lágyan, eszelősen...

Oly tengerül, végtelen és szertelen...
Oly bizonyosan, hánykolódva, hófehéren...
kísérteti szívemet a szerelem.

2010. július 31.